

Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
Ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνω τε, γῆς ἔνερθεν ἐς 220
φάος·

Τῶμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖα κάτοχ' ἀμανροῦσθαι σκότω.
220 Ταῦτα θυμάμαντις ὦν σοι πρευμενῶς παρήνεσα.
Εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἄλλα μὴν εὐνοὺς γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτῆς
Παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν. 225
Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
225 Πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
Εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κείνα δ' ἐκμαθεῖν
θέλω,

Lambeth. Turn. var. lect. in Regg. A. B., quod non spernendum, et placuit fortasse editori Glasg., qui πρευμενῶς obelo notavit. Nihil tamen mutuo.

217. φῆς Blomf. forsitan recte, quamquam contra grammaticorum praecepta.

219. τοῦμπαλιν Barocc. Reg. C. Colb. 1. Viteb. Ald. Rob. — γαῖα Med. Regg. H. L. O. (cum var. lect. γαῖαν.) γαῖα Barocc. Colb. 2. Guelph. Ald. Robert. γὰν Reg. C. γαίας Turn. Vict. et recentiores omnes praeter Blomf. Dativum recipere non dubitavi, quem spretum esse ab editoribus miror, nam γαίας κάτοχα quomodo jungi possit non video. Cum dativo habet etiam Eur. Hecub. 1081. Ἄρει κάτοχον γένος. — ἀμανροῦ Ald. — κάτοχα μανροῦσθαι dedit Blomf. et mavult κάτοχα μανρωῖσαι, damnat enim ille verbum ἀμανροῦν, ut multa.

220. Comma vulgo post ὦν ponitur perperam, melius in Rob. post σοι interpungitur, sed

omnino non necessarium videtur; σοι autem cum praecedentibus jungi vel metrum jubet.

221. κρίνομεν Rob. — εὖ δὲ πάντα δὴ proponit Blomf. male; πανταχῇ est omni modo v. Brunck. ad Eur. Androm. 897. Erfurdt. ad Soph. Ant. 630. ed. min.

222. εὐνοὺς δ' Colb. 1. εὐνοὺς γ' Aldin. — γ' omittit Viteb.

223. παῖσι Regg. H. K. P. M. 2. — δόμοισιν M. 2. — ἐμοῖσι om. Ald. — ἐκύρωσας Rob. ἐκύρωσε Reg. L. ἐκύρωσεν Reg. P. — φάτιν Ald.

224. ἐξίλεσῖτο Mosq. Viteb. Vict. var. lect. in Reg. O. ex schol. — δὲ pro δὴ Ald. Rob. Vict. — τὰ deest in Turn.

225. θήσω μὲν M. 2. θήσομαι Rob., quod recepit Blomf., sed nulla est causa hanc lectionem vulgatae praeferendi, quae propter sequens μόλωμεν praestare etiam videtur. — τ' ἔνερθεν M. 1. Viteb. Guelph. Ald. δ' ἔνερθεν Colb. 1. — γῆς omittunt Barocc. Ald.